

ofert nr 10369 dotyczącym „modernizacji strony internetowej Europejskiego Urzędu Zwalczania Oszustw”, mającym na celu wdrożenie transzy 1 konkurencyjnej wielostronnej umowy ramowej nr 10224, a także stwierdzenie nieważności powiązanych decyzji Urzędu Publikacji, włączając w to decyzję o udzieleniu zamówienia publicznego zwycięskiemu oferentowi i wybranemu wykonawcy;

- zasądzenie od Urzędu Publikacji na rzecz skarżącej spółki kwoty 31 977 EUR tytułem odszkodowania;
- dodatkowo zasądzenie od Urzędu Publikacji na rzecz skarżącej spółki kwoty 20 000 EUR tytułem odszkodowania za utracone szanse oraz za uszczerbek na renomie i wiarygodności;
- obciążenie Urzędu Publikacji kosztami zastępstwa prawnego i innymi kosztami poniesionymi przez skarżącą spółkę w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia specyfikacji przetargu poprzez posłużenie się kryterium udzielenia zamówienia publicznego z naruszeniem art. 97 rozporządzenia finansowego i art. 138 rozporządzenia wykonawczego.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie, niejasnych i pozbawionych podstaw komentarzy komitetu ds. oceny, zmiany kryteriów udzielenia zamówienia publicznego ujętych w pierwotnym ogłoszeniu o przetargu oraz nieprzekazaniu oferentom w odpowiednim czasie kryteriów dodanych *a posteriori*.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2011 r. — Al-Aqsa przeciwko Radzie

(Sprawa T-503/11)

(2011/C 347/69)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stowarzyszenie Al-Aqsa (Herrlen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. van Eik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (EU) nr 687/2011 w zakresie, zakresie w jakim dotyczy ono skarżącej;
- stwierdzenie, że rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 nie ma zastosowania do skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący faktu, iż rozporządzenie wykonawcze nr 687/2011⁽¹⁾, w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej, narusza (zasadę) dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości i (zasadę) ekonomii procesowej, z powodu odwołania od wyroku Sądu wydanego w dniu 9 września 2010 r. w sprawie T-348/07 Al-Aqsa przeciwko Radzie, które stanowi przedmiot postępowania zawisłego przed Trybunałem i z powodu decyzji niderlandzkiego ministra spraw zagranicznych z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie zastosowania Sanctieregeling Terrorisme 2007-II (ministerialnego zarządzenia w sprawach sankcji w dziedzinie terroryzmu) względem skarżącej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący faktu, iż skarżąca nie jest objęta zakresem zastosowania Wspólnego Stanowiska⁽²⁾.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący faktu, iż decyzja nie została podjęta przez właściwą władzę w rozumieniu art. 1 ust. 4 Wspólnego Stanowiska. Za decyzję właściwej władzy nie można uznać ani orzeczenia wydanego w dniu 3 czerwca 2003 r. w postępowaniu w sprawie zastosowania środków tymczasowych, ani decyzji z dnia 18 kwietnia 2011 r., w której uznano, że Sanctieregeling Terrorisme 2007-II ma zastosowanie względem skarżącej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący faktu, iż zdaniem skarżącej brak jest dowodu, że miała ona świadomość, wymaganą zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. k) Wspólnego Stanowiska.
- 5) Zarzut piąty dotyczący faktu, iż nie można przyjmować, że skarżąca ułatwia (jeszcze) dokonanie aktów terrorystycznych, ponieważ wniosku takiego nie można wywieść ani z orzeczenia wydanego w dniu 3 czerwca 2003 r. w postępowaniu w sprawie zastosowania środków tymczasowych, ani z decyzji niderlandzkiego ministra spraw zagranicznych z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie zastosowania Sanctieregeling Terrorisme 2007-II względem skarżącej.
- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia istotnych przepisów formalnoprawnych i przekroczenia (przez Radę) granic kompetencji przysługujących jej w zakresie oceny. Zdaniem skarżącej Rada niesłusznie zaniechała przeprowadzenia nowego postępowania wyjaśniającego i w ten sposób nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu jeżeli chodzi o wydawanie decyzji dotyczących ponownego zastosowania (środków).
- 7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

- 8) Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 17 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej poprzez fakt, iż rozporządzenie wykonawcze ingeruje w nieproporcjonalnym stopniu w prawo do poszanowania własności.
- 9) Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia art. 296 TFUE.
- 10) Zarzut dziesiąty dotyczący (naruszenia) prawa do skutecznego środka odwoławczego oraz prawa do obrony, poprzez fakt, iż Rada udzielała specyficznych i konkretnych informacji uzasadniających konieczność utrzymania w mocy wykazu w niedostatecznym stopniu.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 687/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczące wdrożenia art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 610/2010 oraz (UE) nr 83/2011 (Dz.U. L 188, s. 2)
- (²) Wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 93)

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2011 r. — LTTE przeciwko Radzie

(Sprawa T-508/11)

(2011/C 347/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Herning, Dania) (przedstawiciel: adwokat V. Koppe)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (EU) nr 687/2011 (¹) w zakresie dotyczącym LTTE i stwierdzenie, że rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 (²) nie znajduje zastosowania wobec LTTE;
- ewentualnie, zastosowanie mniej restrykcyjnego środka niż pozostawienie w wykazie osób, grup i podmiotów, wobec których znajduje zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 2580/2001;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej zwrot kosztów niniejszego postępowania wraz z odsetkami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 7 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 687/2011 jest w stosunku do niej nieważne lub że rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 nie podlega stosowaniu ze względu na nieuwzględnienie prawa konfliktów zbrojnych.
- 2) Zarzut drugi, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 687/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie może ona zostać uznana za grupę terrorystyczną w rozumieniu art. 1 ust. 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB.
- 3) Zarzut trzeci, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 687/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie istnieje żadna decyzja wydana przez właściwą władzę, tak jak tego wymaga art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB.
- 4) Zarzut czwarty, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 687/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ Rada nie przeprowadziła żadnej kontroli, tak jak tego wymaga art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB.
- 5) Zarzut piąty, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 687/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie jest ono zgodne z wymogami proporcjonalności i pomocniczości.
- 6) Zarzut szósty, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 687/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie dopełniono obowiązku uzasadnienia z naruszeniem art. 296 TFUE.
- 7) Zarzut siódmy, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 687/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ narusza przysługujące jej prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 687/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczące wdrożenia art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 610/2010 oraz (UE) nr 83/2011 (Dz.U. L 188, s. 2).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 70).